

ARASA, UN PRIMER TEMPS

Des del moment, ple d'esperança de futur, del Premi Maieria de l'Acadèmia de Sant Jordi, acompanyat el segon any dels trenta, el pintor novet, molt jove encara el for i l'encoratjament, comença a ser igual de carnis de visió i de pot a la seva obra, el color esplendunt, més vigorosa a cada llet, i la presència generosa del pigment essent ja unes contants a la seva pintura.

Era encara el pintor a un temps primer d'un for picòtic, dies portat en quasi tot per la impressió del natural, i a un temps amb pràcticament tota, com era les començades quadres inicials que avui portem a nostres pàgines, el més lluny en el temps essent aquell que ens mostra la llum venent de ple a unaació pacífica de l'enorme de la Seu, el trenta-cinc el temps de la primera.

Seria l'any següent quan pintaria els temes ja perduts en els canvis dels temps de la plaça de boca a la quantitat d'un Remonís ben diferent del d'ara, i de la plaça de l'Àngel amb l'edifici central de la capella, endemocrada poc després. Furen, les dues, unes obres on ja el pintor mostrava la seva intenció davant la natura per assolir al llet, una composició encorçada i els jocs incoceptes de força del color.

Plaça de l'Àngel, la tempe sense l'edifici central en una una vista

Havia moltíssim al 1927 aquell central de la Seu, Remonís i cap

La imatge i la plaça de l'Àngel, la tempe sense l'edifici central en una una vista

Barraca a la plaça de l'Àngel, 1942

Plaça de boca al fort de Remonís, 1946

Seria d'un temps un xic més posterior dos altres quadres que premien la història Tortosa per ser, i acompanyat el segon any dels trenta, el pintor novet, molt jove encara el for i l'encoratjament, comença a ser igual de carnis de visió i de pot a la seva obra, el color esplendunt, més vigorosa a cada llet, i la presència generosa del pigment essent ja unes contants a la seva pintura.

D'un temps després seran dos altres quadres, diferents més que en dies en artística intenció. Són obres amb valors atmosfèrics, on la presència de color s'acaba, s'afirma una il·luminació que, més tard, el pintor oblida, un racional claudicat molt més, donant cos i a les barques de l'Àngel, copades amb mar segar i viva fantasia, entesa l'obra amb poques pinzellades amples, no oblidat el color d'aquell fons que havia governat els primers quadres de Polènia. Més lluny i pensada s'ens mostra l'obra on Arasa pintava l'Arcada del Romeu com una victòria il·luminada de Remonís, en què blanc les dues grans imatges, a banda i banda del portal, semblant aparicions els dos rellots dels protectors d'aquesta antiga porta medieval, que és breu fressa i fressa, per a l'arribada d'ara.

L'enter futur de la seva pintura es avisa en aquest for. El color pur, vibrant, és quasi metafísic, junt a un mató on la tendència neta, movent la actual presència del pigment, el for un bell rebell de gres, verament extraordinari.

Encara era lluny el pintor Arasa del que havia de ser, més dies d'aquelles obres primera s'hi donava l'habilitat d'universal llenguatge, de valors perenners, voler pintar paisatges existents o bé inventar-los si no hi adia al món.

En un moment, és una breu, primera passa del que la vida i obra del pintor havia de ser. Arriba l'entorn d'un ambient voler assolir una nobilitat substancial a la seva pintura, una guany artística de consideració.

Era el començament de la gran obra que, amb noble ambició i disposat íntim, el pintor Arasa havia de crear, que en un bon començament és clara producció.

F. González Cliv

Arasa comença amb suggestió, Remonís fins al fort de Remonís

El color encara no oblida l'Àngel i la Seu a Remonís i cap